

MANIFEST Z VILLAFRANCA del BIERZO

Dnia 14 grudnia 2014 roku w Villafranca del Bierzo, podczas Międzynarodowego Forum „Dziedzictwo Eliasza Valiny” organizowanego przez Międzynarodowe Braterstwo na rzecz Camino de Santiago (FICS):

Analizując obecne problemy na Camino de Santiago uczestnicy z Południowej Korei, Meksyku, Japonii, Filipin, Portugalii, Stanów Zjednoczonych, Belgii, Niemiec, Francji, Argentyny oraz Hiszpanii- badacze, historycy, gospodarze schronisk, członkowie organizacji Jakubowych, pielgrzymi oraz miłośnicy Camino- wspólnie podczas otwartego, braterskiego i demokratycznego spotkania, zjednoczeni dzięki wspólnej miłości i oddaniu dla Szlaku Jakubowego;

Doszliśmy do następujących wniosków w wymienionych obszarach:

ROZDZIAŁ 1: PASZPORTY PIELGRZYMÓW I COMPOSTELE

Proponujemy i jesteśmy w tym zgodni:

Paszport pielgrzyma (Credencial) nie jest osobistą pamiątką, ale przepustką do Camino de Santiago. Identyfikuje on osobę posługującą się nim. Niesie to z sobą szereg praw (w tym podstawowe z nich czyli dostęp do sieci albergue), ale także obowiązków: właściwego zachowania oraz współpracy na szlaku i w schroniskach dla pielgrzymów, pomocy przy utrzymywaniu schronisk poprzez udzielanie datków (donativo), pracę oraz wsparcie materialne; solidarności z innymi pielgrzymami na Camino oraz aktywnego utrzymywania szlaku w czystości i schludności, jako wyraz szacunku dla dziedzictwa Jakubowego. Paszport pielgrzyma nie powinien być sprzedawany jako produkt komercyjny (pobierane opłaty powinny pokryć jedynie koszty jego produkcji lub być w formie zupełnie dobrowolnych datków mających pomóc instytucji zajmującej się jego dystrybucją). Paszport pielgrzyma nie powinien być wydawany „w ciemno” bez:

- Wyraźnego, ustnego pouczenia pielgrzyma o tym czym jest Camino de Santiago oraz czym jest pielgrzymka
- Porozumienia, zaakceptowanego i potwierdzonego przez pielgrzyma własnoręcznym podpisem, w którym zobowiązuje się do poszanowania wartości Camino de Santiago.

Podmioty podejmujące się dystrybucji paszportu powinny przedstawić pielgrzymowi treść porozumienia w zrozumiałym dla niego języku a w paszporcie przybić własną pieczęć i zadbać o podpis pielgrzyma.

- Domagamy się, by paszport pielgrzyma wydawany był jedynie prawidłowo ostemplowany, przez organizacje Jakubowe, parafie oraz organizacje i instytucje wyrażające wolę podjęcia się tego trudu jedynie w celu pomocy pielgrzymom

COMPOSTELA: Jest oczywistym, że wymóg przejścia ostatnich 100 kilometrów przed grobem św. Jakuba narzucony przez władze Wspólnoty Autonomicznej Galicji w celu otrzymania dokumentu Composteli, jest główną przyczyną zatłoczenia, wulgarności i zamieszania jakie panuje właśnie na tym odcinku szlaku Jakubowego. Obłudna promocja szlaku, przedstawiająca jedynie te ostatnie (Galicjskie) kilometry jako „Camino de Santiago” powoduje, że obecnie ponad 35% pielgrzymów przechodzi zaledwie minimalną wymaganą ilość kilometrów. Jednocześnie tysiące pielgrzymów, którzy przebywają znacznie dłuższe dystanse są rozczarowani i zniechęceni, gdyż ich wysiłek nie zostaje właściwie uznany. Ograniczanie Camino jedynie do Galicji odrzuca zasadę powszechności Camino de Santiago i wielu innych historycznych szlaków prowadzących do grobu Apostoła.

Dlatego prosimy władze Katedry w Santiago de Compostela:

By rozważyły znaczące zwiększenie ilości kilometrów wymaganych do otrzymania Composteli; ORAZ dołączyły do dokumentu miejsce na wpisanie miejscowości w której pielgrzym rozpoczął swoją wędrówkę, tym samym uznając osiągnięcia pielgrzyma przybywającego z daleka.

ROZDZIAŁ 2: OCHRONA DZIEDZICTWA CAMINO, WYZNACZANIE I ZNAKOWANIE SZLAKÓW CAMINOWYCH

W minionych latach byliśmy świadkami wielu zagrożeń dla tożsamości i dziedzictwa Szlaku Jakubowego, także bezpośrednio na Camino Frances, Europejskim Szlaku Kulturowym, miejscu wpisanym na listę światowego dziedzictwa UNESCO. Zakładamy, iż są one wynikiem nieumiejętnego egzekwowania praw międzynarodowych; jednakże zagrożenia te są powszechne zarówno na szlakach nazwanych i chronionych prawnie, jak i tych bez nazwy i ochrony. Zarówno nowe projekty budowlane, jak i rozbiórki różnego rodzaju podejmowane są bezpośrednio na historycznych szlakach bez jakichkolwiek studiów oddziaływania na środowisko, jednocześnie nie powstają w ich miejscu alternatywne trasy dla pielgrzymów. W tym samym czasie o pomstę woła ilość historycznych budynków wzdłuż szlaku, popadających w ruinę na oczach osób odpowiedzialnych za ich ocalenie od zniszczenia.

Dlatego wspólnie uzgodniliśmy by:

1. Wesprzeć petycję ICOMOS-Spain w sprawie umieszczenia Camino Frances na Liście Dziedzictwa Zagrożonego UNESCO
2. Domagać się respektowania praw już istniejących, które chronią szlaki znane historycznie jako „Camino de Santiago”
3. Zabiegać o ochronę krajobrazu Camino de Santiago jako części naszego dziedzictwa, jak również skarbów architektury, historii i sztuki
4. Zabronić utwardzania nawierzchni używanych przez pielgrzymów; a w przypadkach gdy to absolutnie konieczne, wyznaczać ścieżki alternatywne
5. Tworzyć bezpieczne przejścia w miejscach niebezpiecznych dla pielgrzymów, ze szczególnym naciskiem na przejścia przez drogi, tory kolejowe i niebezpieczne zakręty itp.
6. Zbierać i przekazywać podatek „1% na Kulturę” z robót publicznych w Hiszpanii nie tylko na finansowanie zabytków i parków, ale by zredukować niszczący wpływ dużych

- projektów infrastrukturalnych na krajobraz.
7. Stworzyć publiczny departament odpowiedzialny za dziedzictwo Jakubowe.
 8. Reaktywować Radę Jakubową
 9. Oferować zniżki dla pielgrzymów w muzeach, kościołach, zakonach i innych miejscach na szlaku
 10. Zabiegać o maksymalne możliwe wsparcie z instytucji Europejskich na utrzymanie i odnawianie dziedzictwa, które wspólnie posiadamy

W kwestii prawnej ochrony miejsc o znaczeniu historycznym:

Jest szczególnie ważne, aby zapewnić szlakom Jakubowym o największym historycznym znaczeniu jako dróg pielgrzymkowych właściwą prawną ochronę i zabezpieczenie.

W kwestii znakowania:

Mimo, iż symbol żółtej strzałki na całym świecie kojarzony jest z Drogą Jakubową, chaos oznakowania i drogowskazów na ścieżkach Drogi św. Jakuba jest ogromny.

Dlatego proponujemy:

1. Ujednoczenie znakowania Camino de Santiago w całej Europie, bazując na wytycznych Rady Europy. Gdziekolwiek to możliwe, użyta będzie żółta strzałka.
2. Stworzenie dokładnych zasad, by określać kto jest upoważniony do znakowania szlaku. Jednocześnie karać tych, którzy robią to na własną rękę.
3. Proponujemy by upoważniać do znakowania tych samych ludzi, którzy zawsze dbali o Drogę: organizacje, bractwa oraz podmioty Jakubowe nie czerpiące zysku z Drogi.

ROZDZIAŁ 3: TURYSTYKA I PIELGRZYMOWANIE

Rozwój Camino de Santiago jako formy rekreacji rozmnożył problemy, jakie do tej pory były obecne na głównych Drogach do Santiago: nadmiernej urbanizacji, wulgarności oraz zaniku ducha i wartości jakie historycznie były utożsamiane z Drogą Jakubową. Winę za to ponosi administracja publiczna, która reklamuje Camino de Santiago jako „produkt turystyczny”.

Dlatego proponujemy:

1. Projektować publiczne kampanie turystyczne, by budowały szacunek dla tradycyjnych wartości pielgrzymki.
2. Namawiać stowarzyszenia, bractwa oraz organizacje związane z Camino, by lepiej informowały nowych pielgrzymów o wartościach i właściwym zachowaniu.
3. Zapoczątkować rygorystyczne kontrole usług skierowanych do pielgrzymów
4. Wesprzeć i zorganizować system otwartych i bezpiecznych kościołów, pustelni i zabytków dostępnych wzdłuż pielgrzymich szlaków.

ROZDZIAŁ 4: GOŚCINNOŚĆ I PRZYJMOWANIE PIELGRZYMÓW

Gościnność jest bez wątpienia jednym z fundamentalnych elementów Camino. Jednakże ze względu na brak powszechnych regulacji prawnych, na szlaku powstała ogromna ilość prywatnych „albergue dla pielgrzymów” z ustaloną z góry ceną.

Dlatego proponujemy:

1. Rozpocząć standaryzację istniejących zasad rządzących zakwaterowaniem pielgrzymów.
2. Zmienić oznaczenie „prywatnych albergue”, by uniknąć mylenia ich z tradycyjnymi albergues działającymi nie dla zysku. Możemy nazwać je na przykład: “Posadas de Peregrinos” lub “Hostales de Peregrinos.” Albergue z tradycyjnym, bezinteresownym przyjęciem, obsługiwane przez gospodarzy- wolontariuszy są fundamentem i duszą Camino de Santiago. Jako takie zasługują na specjalną ochronę i wyróżnienie.
3. By skierować usługi wszystkich instytucjonalnych i tradycyjnych albergue głównie do pieszych pielgrzymów, jak i turystów długodystansowych. Miejsca noclegowe, posługujące się oznaczeniem „Albergue” nie będą akceptowały rezerwacji noclegów.
4. Zorganizować, promować i wspierać stabilną sieć albergues oraz gościnności dla pielgrzymów w okresach zimowych.
5. By dopasować i zrjonalizować godziny otwarcia i zamknięcia wszystkich typów albergue na Camino, by zapewnić zarówno gospodarzom, jak i pielgrzymom wystarczająco dużo czasu na odpoczynek.

Camino jest by iść i cieszyć się nim. Nie jest wyścigiem od albergue do albergue, by od 9 rano stać w kolejce po łóżko na kolejną noc. Szacunek i solidarność są najważniejsze na Drodze Jakubowej.

ULTREIA E SUS EIA